

Кудлай В.Г., канд. екон. наук, доцент

*Державний вищий навчальний заклад "Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана", м. Київ*

Кафедра економіки агропромислових формувань, доцент

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПЕРСОНАЛУ В АГРОПРОМИСЛОВИХ ФОРМУВАННЯХ

В умовах динамічних змін глобалізованої та інтернаціоналізованої економіки, непередбачуваності дій конкурентів підприємства, які прагнуть досягти успіху, повинні розглядати персонал як стратегічний ресурс. Такий концептуальний підхід дозволить забезпечити конкурентоспроможність та ефективність діяльності в довгостроковій перспективі. Внаслідок цього актуалізується питання до підвищення якісного рівня та конкурентоспроможності персоналу агропромислових формувань, удосконалення методів управління персоналу на підприємствах аграрного сектору.

Результати досліджень свідчать про чітку тенденцію до зменшення як чисельності спеціалістів з вищою освітою, зайнятих в сільськогосподарському виробництві, так і професійно підготовлених кадрів механізаторських професій, а також зниження чисельності працівників сільського господарства, які пройшли підвищення кваліфікації. Такі тенденції є загрозливими не лише для сільськогосподарських підприємств, а й впливають на зниження конкурентоспроможності аграрної галузі в цілому. Велике занепокоєння викликає зменшення частки випускників аграрних спеціальностей, які працевлаштовуються за фахом. Це пов'язано із трансформаційними зрушеннями в аграрній сфері - зменшується чисельність аграрних підприємств, в той же час виникають нові високотехнологічні агрохолдинги, які потребують фахівців високого рівня кваліфікації з практичним досвідом і навиками роботи з сучасними технічними засобами.

Внаслідок цього виникає об'єктивна необхідність змінити вектор у підготовці фахівців для сільського господарства з отримання теоретичної підготовки до найширшого залучення до практичної роботи на базі успішно функціонуючих агропромислових формувань.

Опитування керівників та управлінців сучасних агропромислових формувань свідчать, що існує гостра потреба у молодих фахівцях, які готові професійно виконувати свої обов'язки вже з першого робочого дня, демонструючи високі виробничі результати. З цією метою провідні агропромислові формування, наприклад, Мрія Агрохолдинг, Кернел, Миронівський хлібопродукт, Агро-Союз відкривають власні навчальні заклади, в яких готують для свого виробництва висококласних спеціалістів. Ці підприємства працюють на випередження, оскільки за результатами моніторингу та тенденції розвитку на ринку праці попит на висококваліфікованих фахівців для агробізнесу буде в майбутньому постійно зростати.

Навчання в таких школах максимально враховує особливості конкретного підприємства, його запити і побажання до підготовки майбутніх працівників. Якісна підготовка молодих фахівців відбувається з врахуванням досвіду

провідних європейських навчальних закладів. Програма навчання передбачає використання спеціалізованих модульних курсів Німецького Аграрного Центру, а також залучення до викладання провідних вітчизняних та зарубіжних науковців, і що дуже важливо, практиків. Матеріально-технічна база потужних агрохолдингів дозволяє студентам цих шкіл працювати з найсучаснішими технологіями і технікою, що на жаль не можуть надати вітчизняні аграрні університети. В основу навчання покладено принцип «бути ближче до реальної практики підприємств, освоїти і полюбити свою професію» за рахунок активного застосування кейс-технологій, ділових ігор, виробничих ситуацій.

Література

1. Гармідер Л.Д. Фактори розвитку кадрового потенціалу торговельного підприємства / Л.Д. Гармідер // Сталій розвиток економіки. – 2013. – № 1. – С. 92-96.
2. Мартинюк Н.В. Чинники розвитку конкурентоспроможності персоналу сільськогосподарських підприємств / Н.В. Мартинюк // Ефективна економіка. – 2013. – № 11 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2462>.
3. Петренко Ігор. Школа реальності «Мрії Агрохолдингу» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.agro-business.com.ua/2011-05-11-22-48-24/1603--q-q.html>.

Кушнірецька О.В., канд. екон. наук

*ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долишнього НАН України», м. Львів
Сектор просторового розвитку, науковий співробітник*

УРБАНІЗАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В КОНТЕКСТІ ПОСИЛЕННЯ ЯВИЩА КОНФЛІКТОГЕННОСТІ МІСЬКОГО ПРОСТОРУ

Цивілізаційний розвиток на рубежі ХХ-ХХІ ст. характеризується процесами інтенсифікації урбаністичного освоєння простору. Динамічні процеси трансформації міського простору засвідчують, що місто у сучасних реаліях є не лише ресурсом, сприятливим для розвитку людини та соціуму, але й епіцентром розвитку руйнівних конфліктогенних тенденцій, що ставлять під сумнів можливості повноцінної життєдіяльності та відтворення фізично та ментально здорового населення.

Зокрема, урбаністично обумовленими проявами конфліктогенності міського середовища є такі, як просторова сегрегація бідних міських гетто, розростання приміських житлових нетрів та етнічних анклавів робочого класу, класова поляризація, (якій, зокрема, притаманні такі аспекти, як величезний розрив у доходах між працівниками транснаціональної еліти та малокваліфікованими працівниками, міграція та деструктивні тенденції в еволюції сфери зайнятості) тощо. Зокрема, внаслідок згортання у багатьох містах промислового сектору та швидкого розвитку сфери послуг та ділового сектору, у містах зростає контрастність та поляризація структури зайнятості населення (нерівномірно зростають частки високооплачуваного та висококваліфікованого персоналу, а також низькооплачуваних на низько кваліфікованих працівників, що, в основному, зайняті у сфері обслуговування, побутових послуг, туризму, розваг та відпочинку).